

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: הרפז	שם פרטי: צפורה
----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	שם נעורים: ברגהולץ
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	תאריך לידה: 12/02/1931
מקום לידה (ישוב, מחוז):	בלועזית	מין: ז / נ
שם פרטי של האב: יהודה	שם פרטי ושם נעורים של האם: רבקה (שם הנעורים אינני זוכרת)	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	בלועזית	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תלמידה בבית ספר מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סיביר	מקצוע לפני המלחמה: תלמידה	חבר בארגון או בתנועה:
האם היית בגטאות? אילו ומתי?	לא	
האם היית במחנות? אילו ומתי?	לא	
מקום השחרור: קזחסטן	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? באוסטריה וצ'כוסלובקיה, גרמניה - רוזנהיים	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? מינסק בבלרוסיה	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: אחרי חזרה של אקסודוס במחנה על יד המבורג	שנת העליה: 1948	שם האנייה: אקסודוס (אם עלה בדרך הים)

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

לפני המלחמה הייתי ילדה קטנה, גרנו בווארשה בשכונה חדשה ששמה זוליבוז. לא היו שם יהודים. אנו היינו משפחה יהודית היחידה, ביה"ס הייתי יהודיה יחידה. אבא שלי עבד בעיתון בשפת יידיש "היינט". בבית דיברו רק פולנית. גם אני וגם הורי ובני משפחתיים נולדו בווארשה. היינו שלושה ילדים אחי – יצחק, אני – פלה – פייגה ואחותי הקטנה – חנה.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

כשהתחילו ההפצצות על וארשה והגרמנים כבשו את העיר, ההורים שלי החליטו שצריך לברוח לבריה"מ. בהתחלה יצא אבי עם אחי ושני דודים, אנחנו היינו אמורים להצטרף מאוחר יותר כאשר יודיעו לנו שהכל מסתדר. כאשר קיבלנו הודעה שעלינו לבוא יצאנו לדרך. הגענו למלכיניה והתחלנו לעבור את הגבול אך המדריך רימה אותנו וכיוון אותנו ישר למשמר הסובייטי. באין ברירה היינו צריכים לחזור לווארשה.

כעבור זמן קצר יצאנו בפעם שניה והפעם הצלחנו להגיע לעיר ביאליסטוק אלא שבהגיענו נודע לנו שאבא בדיוק באותו זמן נסע בחזרה לווארשה כדי לראות מה קרה ומדוע איננו באים. מאז לא ראינו אותו יותר. כעבור זמן נודע לנו שאבא מת בגטו. נשארנו כמה זמן בביאליסטוק ובמקרה פגשנו את אחי ברחוב, גם הוא רצה לחזור לווארשה כדי לדעת מה קרה. וכך לילה אחד באו חיילים סובייטים, העלו אותנו למשאית ואחרי נסיעה ארוכה מאוד הגענו לקומי בברית המועצות, למחנה כפיה לעבודת פרך. שם אחי מת מרעב וממחלה. היינו שם אולי שנה וחצי או שנתיים ומשם הועברנו לקזחסטן לקולחוז. אימי מתה שם מרעב. נשארתי אני ואחותי צעירה ממני, אספו אותנו לבית יתומים. יותר ממחצית ילדים והמחנכים מתו שם מרעב וממגפת טיפוס, לכן צרפו אותנו לבית יתומים אחר ויותר מאוחר לבית יתומים של אזרחי פולין. בסוף המלחמה הגענו לפולין.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

היינו בבית ילדים ונוער בפולין והתכוונו לעלות ארצה. עד העלייה הינו בכמה מחנות פליטים. גנבנו הרבה גבולות, לאוסטריה, לצ'כוסלובקיה, לגרמניה שם שהינו הרבה זמן במחנה פליטים בעיר רוזנהיים ומשם יצאנו למחנה פליטים ליד מרסיי. ממרסיי הפלגנו באונייה "אקסודוס" והדרך של האקסודוס ידועה. הגעתי ארצה 03.04.1948

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגעתי ארצה עם קבוצת נוער של קיבוץ דרור. בהתחלה היינו בבית עולים ברעננה. היינו מיועדים לקיבוץ חולתה כחברת נוער. בגלל מלחמת השחרור לא הורשנו לנסוע לגליל, לכן הביאו אותנו לקיבוץ אפק. אחרי כמה זמן חלק נסע לקיבוץ חולתה להצטרף לקבוצה שלנו שהגיעה לפנינו ארצה וחלק נשאר באופק.

הייתי בחולתה כשנה ואחרי זה חזרתי לקיבוץ לוחמי הגטאות. כאן שלחו אותי ללמוד בסמינר אורנים כגננת. הייתי 11 שנה גננת ולאחר לימודים נוספים 19 שנה מורה. בהמשך עבדתי בהתנדבות במוזיאון לוחמי הגטאות. כאן נישאתי. יש לי שלושה בנים וכולם נשואים, שמונה נכדים.